

W f
685

H. 60

THRENOLOGIA II.

De tristissimo, beatissimo tamen, obitu
& abitu

ILLVSTRISSIMI ET CELSIS-
simi PRINCIPIS ac Domini

Dn. FRIDERICI
WILHELMI DVCIS
SAXONIÆ, LANDGRAVII
Thuringiæ, Marchionis Misniæ, Proëlectoris quon-
dam laudatissimæ memoriæ, Anno M. DC. II.

VII. Iulij in cœleste πολιτευμα
evocati

I E N Æ

Publicè

In auditorio maiore

ANNO M. DC. VI. VII. IULII
ipso discessus die
recitata

â

M. THOMASAGITTARIO
P. L. Cæsar. & ibid. Græcæ linguæ
Professore publico.

ALTENBURGI IN OFFICINA ILLVSTRI.

PHILOSOPHIA
MORALIS
D. FRIDERICI
WILHELMI
SAXONIAE
D. GRAYII
VITAE
MORALIS

M. THOMAS
SAXONIAE
D. GRAYII

ALPHABETUM IN QVODAM ALPHABETUM

DECANVS COL-
LEGII PHILOSOPHICI
IN ACADEMIA IENENSI,
M. IMMANVEL HASIVS AV-
mensis Scholæ oppidanæ Rector

L. S.

OBILISSIMVS TROIANO-
rum Princeps AENEAS relicta
Carthagine in Italiam navigatu-
rus vt tempestatis in Siciliam de-
fertur, quo cum appulisset, sepul-
tura, qua genitor ipse defunctus
anno superiore eodem die apud
Drepanum fuerat cohonestatus, in mentem eius ve-
nit; cuius memoria ita percitus fuit, vt ad suos, quos
secum habebat socios conversus, hac voce legatur
vltus esse lib. 5. Aeneid.

*Dardanida magni, genus alto à sanguine Divum,
Annuus exactis completur mensibus orbis.
Ex quo reliquias diuiniq; ossa parentis
Condidimus terris, mæstasq; sacrauimus aras.
Famq; dies (ni fallor) adest, quem semper acerbum
Semper honoratum (Sic DI voluistis) habebo.*

E 2 Hunc

*Hunc ego Getulis agerem si sortibus exul
Argolico ve mari deprensus & Urbe Mycenis,
Annua vota tamen, solennesq; ordine pompas
Exequerer, strueremq; suis altaria donis.*

Quod si AENEAS, homo à vero DEO veraq; Reli-
gione alienus, tanto pietatis & amoris affectu erga
parentem suum demortuum flagravit; vt non solum
annuum tempus, quo terræ illatus fuit & mandatus
exactè obseruari; sed etiam hunc ipsum diem sem-
per acerbum semperque honoratum habuerit: Quid
quæso nobis qui CHRISTO dedimus nostra no-
mina, si morte repentina & inopinata pius quispiam
Princeps, qui nihil differt à bono parente; qui Patriæ
pater, qui terræ scutum & vectis portarum, qui cor-
porum bonorum & honorum defensor, qui Ecclesiæ
Nutritius clementissimus, & vtriusq; tabulæ custos,
è gremio nostro tollitur, faciendum esse putabimus?
Profecto cum Sanctorum mors sit preciosa in conspe-
ctu Domini, & iusti dicantur esse in benedictione
DEI: multo in maiore honore admiratione & me-
moria illorum obitum & abitum habendum esse o-
mnes iudicare iure optimo debemus. Hoc ipsum
& forsitan longè præstantiora cum vir clarissimus
M. THOMAS SAGITTARIUS Poëta Cæs. & Græ-
cæ Ling. Professor in hac Academia Ienensi celeberrimus
secum animo diligenter reputauerit: nefas
esse putavit, si optimorum Principum memoria tam
cito interiret, idemq; tumulus, qui eorum corpora
contexit, nomen & virtutes Heroicas obrueret.
Quapropter vt res illorum præclarè gesta eò diu-
turniore

turniore memoria alerentur, sermonibus crescerent,
Literarum monumentis inveterascerent & corroborarentur,
siquidem illæ nullum aliud præmium virtutis,
nullum aliud honoris insigne, nullum aliud laudis
monumentum postulant præterquam huius diei me-
moriæ sempiternam, vt nuper Illustrissimo & Cel-
sissimo Principi ac Domino, Domino IOHANNI
Duci Saxonæ, Landgravio Thuringiæ, Marchioni
Misniæ, &c. Principi nostro (B. memoriæ) clemen-
tissimo binas publicè instituit solenni conventu pa-
rentationes: Sic & Celsissimo Principi & Domino,
DN: FRIDERICO VVILHELMO Duci Saxon, &c.
quondam Electoratus Saxonici ADMINISTRATO-
RI meritissimo, ante quadriennium pie demortuo
Fratri &c. Domino nostro clementissimo, iam secun-
da vice, & ipso mortis die; quem & ipsum, vt Aeneas
sui parentis, semper acerbum, semper honoratum ha-
biturus est, dum Spiritus ossa regit, parentationem
debitæ subiectionis & gratitudinis ergo CARMINE
HEROICO elegantissimo & doctissimo adornare de-
crevit, cæteras annis sequentibus, si DEO visum fu-
erit, additurus. Quod ipsum cum ad CRASTINUM
diem, qui erit VII. IULII circa IX. antemeridi-
anam in maiori Auditorio publicè sit recitaturus;
omnes omnium ordinum Professores, Doctores, Li-
centiatis, Magistros, Baccalaureos & reliquos Aca-
demiæ nostræ cives officiosè & amanter rogatos vo-
lo, vt ad dictum tempus & horam, vbi signum cam-
panulæ datum fuerit, frequenter conveniant, & sua
præsenti a grati animi & debitæ subiectionis docu-
mentum edant. Iusta, quæ Aeneas patri suo persol-
vit, non sine magnis sumptibus fuerunt peracta. Si-

quidem illa bidentum, suum, & juvencorum ma-
tione, imò etiam vini effusione constitisse leguntur :

*Nec non & socij, quæ cuiquam est copia, læti
Dona ferunt, onerantq; aras, maectantq; juvencos
Ordine athena locant alij, fusiq; per herbam
Subijciunt verubus prunas & viscera torrent.*

Nihil harum expensarum præsens sibi exposcit con-
gressus. Tantum offerte debitam Magistratui sub-
iectionem, solitam *συντάξις*, necessariam attentio-
nem, & Deo & Magistratui & omnibus bonis satisfac-
tistis. Valete P. P. Ienæ, VI. Iulij A N N O
M. D C. VI.

Postquam

Ostquam SAXONICAM toties affligere

RVTAM

Immeritam visum superis, ceciditq; VVIL-

HELMVS,

(Proh dolor) Ille Pater patriæ, ceciditq; IO-

HANNES.

(Proh dolor) Ille Pater patriæ, ceciditq; IOHANNES.

(Proh dolor) illa pia succrescens stellula stirpis,

Diversa exilia & toties iterare querelas,

Paulumq; obductum in viti renovare dolorem.

Augurijs agimur Divum, luctusq; sub umbris.

Volvimus, & lacrymis manes decoramus amicos,

Incerti quid fata velint, ubi sistere detur.

Et tantum letis animis componere planctum,

Sidere quo tandem suspensam blanda vicissim

Gaudia pertentent mentem curasq; relaxent.

Heu nihil invito fas est sperare Iehoua.

Heu nihil invito fas est mutare Iehoua.

Vita bonum fallax violæq; simillima, passim

Qualis vere novo Zephyriq; repentibus auris

Floret, & ad radios solis sua brachia pandit,

Frigore lesa brevi mox quæ ridebat in hortis

Languescit moriens, & fracto sole cadente.

Demittit collo caput, & lassata recumbit.

Quis nostrum violam quæ iam marcescere cepit.

Succumve in tenues dudum exhalavit in auras.

Exanimem vivo perfundet flamine, & intus

Desperato iterum dotabit viscera succo?

Dicit

Dic quibus auxilijs & eris mihi magnus Apollo.
Dic quibus ex herbis & eris mihi jure Machaon,
Aspectare licet violam, per singula sensus
Volvere, & angustas hinc nostras discere sortes.

Quis nostrum ô quis SAXONICAE progermina RVTAE
Et virtute DVCEM insignem & pietate VVILHELMVM
Et virtute DVCEM insignem & pietate IOHANNEM,
Quae vi nativâ felicia, prodiga leto
Proventu, patriamq; arasq; Scholasq; beabant,
Et gratas gratis praebebant civibus umbras,
Nunc eadem exussit violento Sirius aestu
Decutiens folia & ramos, omnemq; repressit
Letitiam in nostris revivendi desuper hortis.

Quis nostrum ô quis SAXONICAE progermina RVTAE
Quis tandem poterit caecis excire sepulchris
Corporeoq; oneri vivi consortia sensus
Jungere, & egregio dignari munere mundum?
Non hac humanis opibus non arte Magistra
Proveniunt. DEVS est qui caecis corpora tumbis
Excitat & lumen reddit vitale sepultis.
At quaecunq; DEI non illa capeffere fas est.

Ergò quid restat? Quid? Tunsis pectora palmis
Testari gemitum & corda haud oblitâ piorum,
Exuviasq; patrum nigrâ velare cupresso,
Extremum & ter voce, VALETE, VALETE, VALETE
Dicere, & instantes nostras hinc discere mortes.

Scilicet & gratas fugiant obliviae mentes
Ingrata, & Reges civis sub pectore vivant.
Scilicet humanas tangant spectacula mentes
Humana, & Reges doceant post funera cives.
Felix quem faciunt aliorum funera cautum.
Felix quem faciunt aliorum fata beatum.

Quare

*Quare agite o PATRES, quos equè tangit & angis
Iste dolor, mecum VVILHELMII Principis urnam
Quarite, purpureos & circum spargite flores
Et gemitu & lacrymis manes decorate beatos.
Exiguum magnis pro factis munus, amici
At quod jure DVCI S merito debetur honori.
Nil sine VVILHELMO nostri consortia cætus
Nil sine VVILHELMO Musa, qua præside tanto
Optima felici fundebant carmina plectro,
Nunc decus amissum lugent & conscia fata
Indignata animis cytharamq; modosq; requirunt,
Qualiter a spirat Musis præsentibus æther
Sic etiam ingenium sic & solatia duris
In rebus simili consistunt sorte locoq;.*

*Et vos Musarum sanguis, leſiſſima pubes
Huc celeres huc ferte gradus, huc buſta VVILHELMII
Nos benè nota vocant, mecum ſuſpiria fibris
Dividite ex imis. Quod nunquam triſtia verba
Sensusve, aut mœſti mœſto cum pectore vultus
Divulgant, hoc teſtari ſuſpiria poſſunt.
Sic Pietas ſic iuſta iubent consortia, Titan
Quèis ſtudioſa ligat ſirmo præcordia nexu.
Humanos humana decet miſeratio, ſortis
Et mortis commune malum eſt, commune periculum
Communi non tangi ſorte & morte nefandum eſt.
Noſtra en res agitur Princeps cum proximus exit
Vita, nec ſolitâ cives bonitate relaxat
Ulterius, ſed abit nullo revocabilis auſu.
Ecce Dii hic habitant. Plenas ſingultibus ædes
Tempore pro triſti lacrymantum accedere præſtat,
Horrida tempeſtas quam cum caput vndiq; cingit
Aerumnæq; premunt ridentum inviſere menſas.*

F

ET

ET duplex augere malum, nec vulnera casus
Importuna gravi medicis obducere dextris.

At tu summe DEVS, qui nostris providus oris
Semper ades, semper vigilas pro tegmine. RUTAE,
Deprimis ut releves, relevas ut pectora grates
Persolvant meritas & caelum & sidera noscant,
Tristia pro luctu tanto, pro Principe tanto,
Pro casu tanto dignas in carmina vires
Suffice & inceptum mecum decurre laborem.
Magnus, en ille labor. Semper sua vota IOHANNES
Accipiens alio dicetur tempore nobis.
Nunc carmen WILHELMVS erit. Sic temporis ordo,
Ex quo relliquias diviniq; ossa parentis
Spiritus exposuit vivus, calumq; petivit,
Imperat, atq; memor communi in clade querela
Luctusq;, auspicijs lacrymisq; egere volentem.
At quis WILHELMVM dignè describet & orsa
Factaq; virtutesq; omnes, si Numina dextrum
Supponunt non fausta pedem, nec pectora tangant
Calitus, & vivo perfundant viscera Phæbo.
Nulla salus tenebris, lucem te poscimus omnes.

Tempus erat primo quo iam ditissima flore
Et matura virum WILHELMVM fecerat ætas
Tum pater omnipotens, qui regna aspectat & vrbes
Et populis dignos ingenti munere Reges
Sufficit atq; Ducum subiectos ditat honore
Iustitiâq; domos, oculos ad mœnia torset
SAXONICA & iuvenem fame melioris amantem.
Nec latuit. (Quid enim caelestia fata lateret?
Quàm patrio Rectore carens THVRINGIA, supplex
Pro duce, qui regno succedat, Numen adoret,
Acceptam Superis PIETATEM insigne polorum

Est

Es sacram THEMIDIN, quas mutuis insuper ardor
Iunxerat, altoquitur dictis, ac talia mandat:

Vadite vos, & quae dicam deferte per auras,

VVILHELMVM, qui SAXONICO de sanguine cretus;

Expectant sat regna diu THVRINGICA Regem.

Sit Rex ille domus, sit publica gloria gentis

SAXONICÆ, & magno famam coniungat Olympo.

Hunc patriæ promitto patrem, regnisq; paternis

Preficio fatisq; datas iam partior vrbes.

Regnet & in patriâ moderetur pace nepotes.

Dixerat. Hæ patris magni parere parabant

Imperio PIETAS unâ & THEMIS. Vtraq; pulchræ

Virginis os habitumq; gerens & Numinis arma

Divini, qualis Raphaël demissus ab alto

Aethere mundum intrat claraq; in luce refulget.

Illa humeris de more suis suspenderat vltro

Biblia, & inuictum LVTHERI corpus & alium

Thesaurum, quo iam CONCORDIA dia triumphat:

Hæc Legum tabulas & longa examina rerum,

Quas vitæ humanæ cursus, ceu Sisyphus olim

Saxum immane ingens aduersa per æquora, voluit,

Iustis circumfert manibus hominumq; Deorumq;

Ostendit placitâ Iovæ vestigia lance.

Vt primùm alatis tetigere ingentia plantis

Tecta DVCIS, dudum benè nota sedilia quæruni,

VVILHELMVM volventem animis digitisq; libellos

Conspiciunt. Illi à summo inspirata IEHOVA

Biblia erant, Tyriog; ardebant murice & auro,

Aspectu iucunda, effectu fortia, mater

Quamprimùm charo dederat quæ munera nato

Nocturnâ versanda manu versanda diurna.

Continuò hæc PIETAS placido prior edidit ore:

F 2

Ipse

Ipse DEVS, VVILHELME, tibi nos mittit Olympo:
Regnator, cælum & terras qui numine torquet,
Ipse hæc ferre iubet celeres mandata per auras.
Expectant te regna diu THVRINGICA Regem.
Quid cessas? Quid privatim teris otia terris?
Quin age quin potius sic stat sententia IOVÆ.
Sic iubet. At Iovæ non tutum est spernere iustum,
Aggredere ô magnos (quos defert tempus) honores.
Aggredere ô VVILHELME paratos. Cuius & annis
Et fatum generi indulget, quem Numina poscunt
Aggredere. En ciues, en qui te deniq; vultus
Observent. En quæ Patriæ te vota requirunt.
Respondere decet votis & vota Regentum
Respice, cui regnum patrium & THVRINGICA tellus
Debentur. Patriæ sit maxima cura Regenti.
Accipe, quæ dantur jam sceptrâ, tuere penates
I. defende piâ sub relligione nepotes.
Nusquam aberit quem iure colis quem iure vereris
Iovæ DEVS. DEVS ille quod olim sanxit, & illud
Asserit, & Reges, quamvis fremat omnis avernus,
Divinis beat auspicijs & Numine firmat.

Sic ait: At tanto VVILHELMVS letus honore
Et confirmatus monitu imperioq; IEOVÆ.

Agnosco vultus, inquit, nec vota meorum
Crebra latent, patriæ nec nobis cura recessit.
Maius onus terret, quod sæpe molestius Aethnâ
Imponit frenanda Duci Respublica, Lites
Quæ velut Acolyjs prorumpunt undiq; ab antris
Et quæ porta ruunt, atq; vrbes turbine perflant,
Deiciant non rarò animum, curâq; sequace
Mentes sollicitant iuvenum, qui iuris amantes
Et Scyllam cupiunt simul & vitare Charybdin.

sed!

Sed iam nulla mora est, sequar, & sequar omnia tanta.
IOVAE hoc imperium est, IOVAE est sub Numine regnum.
Cedo equidem, nec sceptrum manu tractare recuso,
Tu modo IOVA domum & patriam defende clientem,
Da firmum auxilium pater, atq; haec munera firma.

Applaudit THEMIS & sceptrum, quod iussa gerebat.
Protinus expansis VVILHELMO porrigit ulnis.
Et letata suo iam praeside, talibus infit:

Accipe quod summo tibi sceptrum mittit Olympo
Ipse pater, iustumq; fove iustumq; professo,
Deprime degeneres. Sic pax & leta voluntas
Hinc atq; inde Lares longo velut agmine cingent.
Hoc, DEVS est oratum, dixit, Subitoq; reliquit
In medio sermone virum, vixq; alta per auras
Intonuit, Salve Princeps, salve optime Princeps,
Salve iterum, & felix susceptum perfice munus.
Perfice. Cunctipotens aderit DEVS omine leto.
Iustus iusta fovet, nec iniquis occubat orsis.
Iustus iusta movet, tenebris nec sidera miscet,
Iustis Iova favet, nec iniquos protegit hostes.
Iustos Iova juvat, sed iniquos proterit hostes.

Nec mora. Mox regno Princeps succedit avito
In regno haud regnum meditans, sed patria volvens
Consilia, & placidos ostendens undiq; vultus,
Iurasses hominum divino Numine adoras
Atlantem advenisse novum, qui maximus olim
Ille velut caelos humeris torquebat & astra
Lumina distribuens terris reducesq; Phalanges:
Sic & VVILHELMVS Spheram PIETATIS & orbem
IUSTITIAE iusto libramine fulcit, & annos
Ante suos animumq; gerens curamq; virilem
Praemia dinumerat, qui premia iusta merentur,

Nunquam IUSTITIA nunquam PIETATIS ab aqua
Dilapsus norma, non si nova secula Pyrrha
Diluvium mundo minitentur, & omnia fessis
Cum domibus pia templa velint sub vertere fundo,
Aut Erebus late sua Tartara pandat, & egrè
Concutiat magno furiosum Acheronta tridenti.

Primus enim vere PIETATI consecrat aras
Effrenem increpitans Papam Furiasq; morantes
Quæ dudum abrumpunt fas omne piumq; relaxant,
Legesq; indignè figunt pretio atq; resigunt,
Confecto Germanorum potiantur ut auro
Securæ quid sacra velint, quid Biblia volvant.
Non bene conveniunt nec in vnâ sede morantur
Seditio & pietas & habendi cœca Cupido.

Mox sic invadit: Quæ vos, quæ iactat Erynnis?
Quid struitis? Quâ spe Germanâ in gente morantes
Clementes vultu simulatis, corde Nerones
Insidias miscetis, & impia bella moveris.
Tantane vos Papæ tenuit fiducia vestri?
Iam cœlum terramq; DEI sine Numine certo
Vendere, iam Sathanam duris constringere nodis,
Ex Phlegetonte animas iam dudum luce carentes
Excire, & cunctas audetis fallere gentes.
Quos ego? Sed Siculas hinc præstat tollere nugas.
Maturate fugam, Papæq; hæc dicite vestro:
Non illi imperium terræ Germanidos. Imò
Non vllum imperium concessum cœlitus. Ergo
Tractet sacra manu, teneat sua Biblia dextris,
Et doceat populum, quæ veram vera salutem
Ostendunt, cœlumq; addunt se desq; beatas.
Regnent, quos regnare DEVS super æthere iussit.
Indignum est animæ pastores quærere Lucrum

Vi fraude & precio mundana capessere regna
Quiq; vicem Christi subeunt intrare caballis
Et Reges calcare pede & diffringere pacem.

*Dixit & innocuos Verbum cœleste professos
Pastores templis adhibet, mandatq; sonare,
Codice quod sacro Sancti asscripsere Propheta
Et scriptis retulere suis, quia miserat Orbi
CHRISTVS. Doctores, & quod constancia magno
Imperio Augusta subiecit nobile germen
Scriptura, & digno fuit amplexata favore.
Felix ô felix Regio quæ conscia pueros
Verbi haurire potest puro de fonte liquores.
Cætera sunt mundi, sunt cœtera subdita morti,
Cœlorum est pietas, pietas invicta remansit.*

*Non ergò meritum terris præstantius ullum est
2° Princeps cives beet, & confirmet honores
Quam purum Iovæ verbum si protegat armis
Sive manu adversas cius oppugnare catervas:
Hoc est SAXONICIS decus immortale racemis
Vel Solis proprium, verbum tenduntq; foventq;
Instar apum fucos velut à præsepibus arcent
Et rabiosa suis ab agris contagia pellunt.*

*Quæris SAXONICA numeros hæc RUTA per annos
Cur viret? & clarum caput inter sidera condit?
In promptu causa est: Pietatem promovet ultrò
Et verum Iovæ supremi Numen adorat,
Verbum commissum custodit, & opprimit egros.
Quæris sæpe aliud stirpis prænobile sidus
Famaq; cum generis maioribus & magnis DIS,
Cur perit? & stygijs subito se condit in umbris?
In promptu causa est: Pietatem negligit exlex,
Nec verum Iovæ supremi Numen adorat,*

Verbura

*Verbum commissum deridet, & opprimit agros,
Sic sibi quisq; suam fortunam fingit amicam.
Sic sibi quisq; suam fortunam fingit acerbam.*

*Vestibulo in medio VVILHELMVS construit aram
Cælo prognata Themidi, sociæq; Minervæ,
Et circumponit virtutes ordine longo,
Dignum Iustitiæ moderamen & aqua potestas,*

*Principibus rigor indignus qui strictus aberrat.
Et placido dulcore caret vis omnis iniqua est
Vis perturbat agros & magnas deicit vrbes.*

*Hinc regni proceres, quibus est commissa potestas
Et causas tractare foro & cognoscere casus
Et magnas licitis medijs componere lites,
Convocat, atq; illis attentis talia fatur:*

*Vos regni proceres quid munia vestra reposeant
Nostis, & egregio dudum explevistis amore.
Sic agite, & diam sic exercete sororem
IUSTITIAM moniti, nec magnum temnite Iovam
Auxilio relevate inopes, non dona clientum
Sacrilega captate manu, defendite iustos
Et mulctate malos. Sit Iudex omnibus idem
Sit legum commune bonum, non gratia vincat,
Non consanguinitas quod justum est verberare tollat,
Non odium premat indignos non aula Camœnas.*

*Dixerat. Et subito valvis hinc undiq; Legum
Affixæ tabule & THEMIDOS monumenta probata
Civibus insinuant quid Princeps mandet, & æquum
Quid felix Astræa velit, quid Numina poscant.*

*Ipsæ adeo Princeps quod iussit, protinus ipsæ
Exequitur, sunt mandatis conformia facta.*

*Rectè equidem. Populi sic non invita sequentur
Obsequia & Princeps si quod jubet ipse peregit.*

Ergo

*Ergo bonos Dux ipse fovet, Dux ipse potentes
Audit, & emeritis ingentia premia ponit,
Ceu pius Aeneas vel fama ad sidera notus
Victor cui nemo ex cursu indonatus abibat,
Sic & apud nostrum virtuti premia prostant.*

*Præmia currentes suscepto in munere firmant.
Præmia languentes longè ad maiora reducunt.
Præmia stertentes astris melioribus addunt.*

*Ergo malos Dux ipse premit, Dux ipse nocentes
Damnat, & emeritas poscit de sanguine pœnas.
Sed tamen attendit meritum discrimen & ausus.
Si quis error habet sua qui vestigia retro
Læsa referre velint moniti & meliora sequantur,
Erratis veniam dat, ut indulgentia cœli
Si quem pœniteat peccasse, piacula lapsis
Condonat facile, & lacrymis miserescit obortis.
Humanum est humana pati atq; ignoscere nœvis.
Nosse vices vitiumq;, at non odisse dolentes.
Si quos crimen habet, quorum jaçtancia mentem
Possidet, admissam ut nolint cognoscere labem
Luçtantes animos desperatosq; Gigantes
Imperio premit, & vinculis & carcere frenat.
Quinetiam licet in ius, si crimina cogant,
Exstirpatq; malum, partesq; excindit iniquas,
Ne scabies per regna repat, totasq; per urbes
Non custoditas infausta incendia subdat.*

*Scilicet hoc medici est ferro flammisvè paratis
Principiò læsis Gangrænam extrudere membris,
Ne vitijs infecta novis sincera labascant:*

*Nempe & Iustitiæ est ferro sudibusq; præustis
Principiò vitâ sceleratum excindere ciuem,
Ne vitijs corrupta novis vrbs tota gemiscat.*

G

Si

Ergo

Si dubitas. Et quis dubitet? modo respice vitam
Respice Misniadum convivia, respice pacem,
Respice compositas lites & praelia Calvos
Respice sopitos Lemures ô respice dices:
Misniacis novus est VVILHELMVS parrus Achilles.

Non etenim lingua mihi sisint, oraq; centum
Ferre a vox, omnes possem comprehendere vires.
Et monita & vultus patrios quæis Misnidos oras
Civesq; ut natos pater est dignatus amicos
Dum visum IOVÆ ELECTORIS nomine magnum
Mittere in imperium VVILHELMVM, arasq; relictas
Atq; Duces magnam magni patris incrementum.
(Quos mihi fata Duces servent ad sera nepotum
Secula, dentq; illis dignas pro nomine laudes)
Et populum & leges patriæ committere cura.
Pro re pauca loquar: Prohibet nam cætera tempus,
Ambagesq; vetant prolixa, & copia rerum.

Nescio quæ scabies per Misnica regna per vrbes
Volventum fraudes ingentes arte SINONVM
Serpere cæperat, haud aliter quàm Troica regna,
Confidenter equo inclusi crudelibus ausis
Invadant, Priamiq; domum nil tale timentem
Et mox incensa Danai dominantur in vrbe.
Tum Satanas vastras artes, nova pectore dud im
Consilia, & fraudes tacitas volvebat, & astum
Blandâ velarat facie PIETATIS, ut olim
Falsus Amor monitu Veneris fallentis & alas
Exiit & gressu gaudens incedit Iuli,
Ignem quo cæcum inspiret fallatq; veneno,
Ne quis scire dolos mediisvè occurrere posset.
Pastores etiam non pauci, pandere verum
Verbiq; ad puros animas d. ducere fontes.

Digne

Digna quibus commissa fides Iovaeq; parentis
Grande ministerium & puri custodia verbi,
Ad peius mentem abijciunt, auremq; sequuntur
Primum aspirantem & magnam se mole ferentem.
Sic prostat virium, & facilis descensus averni
Semper, & humanae est tanta inconstantia mentis.

O quoties magno dixisti Misnia luctu:
Felix o felix essem si littora tantum
Nunquam Calvini tetigissent nostra Phalanges.
DI prohibete minas, DI tantum avertite casum
Et placidi servate pios, servate penates,
Ne qua pios tanta labis contagia tangant,
Accessit maius vulnus, maiora pericla,
Ipse pater patriae primus CHRISTIANVS, ac HEROS
O quantus! Dux SAXONIAE, praenobile fulcrum
Romani imperij & rebus spectata columna
In cuius gremio dudum defensa sedebat
MISNIA, & audaces Zephyros spernebat & Euros,
Immature obituq; abituq; in flore iuventutis
Omnem praeter spem parvis secesserat oris,
Et cives leges urbesq; reliquerat orbas.

O quos tum gemitus o quae suspiria magno
MISNIA singultu fund bas. Resq; Laresq;
Visq; viriq; omnes cum spe succumbere visa.
Nec falso. Quid enim Respublica Principe cassa?
Quod mundus sine Sole, polus sine sidere, navis
Absq; suo Rectore, Deo sine Apolline Musae,
Et sine patre domus, capitis sine nomine truncus.

Est decus imperij Princeps peramabile fidus,
Est patriae Princeps, Princeps est gloria civis
Vitaq; , Quo Labente, labantq;, caduntq;, ruuntq;
Omnia, quae vivo in populis iam flore triumphant.

G 2

Tandem

Tandem respexit miseris D E V S Aethere ab alto
Nam res humanas totos infusa per artus
Mens divina videt, & Spheram pollice volvit
Assiduo humanorum operumq; onerumq; laborumq;
At superam extemplo mentem mortalia tangunt.

Misnidos ergo suas V V I L H E L M V M mittit ad oras,
Et merito defert magnam E L E C T O R I S honorem,
Atq; onus imperij Tutori imponit, ut aequas
Defendat leges iustumq; piumq; relictos
In verâ haud dubius firmet pietate Quirites,
Sontibus indicat tristes regaliter iras.

Nec mora V V I L H E L M V S tanto succedit honore
Atq; oneri fidens I O V A. fatisq; paternumq;
Accipit incives animum mentemq; benignam.

Primus V V I L H E L M O labor est, ea cura quietum
Sollicitat, firmare animos pietate fidei,
Expurgare aras, detrudere sinibus, omne
Quod solitam turbare fidem atq; exertere sensum
Consensumq; patrum & veri consortia verbi
Humano placito & diris conatibus ausum est,
Consuetosq; iterum templis indicere honores.
Hinc pro regno agitans curas animumq; paternum
Spemq; metumq; inter dubios, mox convocat ultro
Vultuq; & dictis inærentia pectora mulcens.

Audite, ô cives, ait, & spes discite vestras.
Ne sensus hominum, ne susquipedalia verba
Querite, ne cœcum stulta Rationis acumen
Consulite in rebus, quas sacra Oracula pandunt.
Magnaq; sub parvis volvunt mysteria verbis
Ne vos in tantis Rationi credite rebus,
Hic certus latet error, habet velut herba lacertos.
Quamprimum Ratio verso iam cardine fibras

Impulit.

Impulit, & tacitos turbavit glossula sensus,
Rarum deinde sacro mysteria prendere verbo,
Nec revocare gradus facile, aut sentire decentes
Divino affiatu vivo sub pectore motus.
Inconsulti abeunt, nec quò consistere tuid
Nec quò certa Salus proset, quo mæsta recumbant
Pectora succurrit. Brevis & levis usus in illis.
Quin potius CHRISTVM & certissima Biblia adite
Audite & vates precibusq; oracula dextris
Poscite, & innocuis audita insigite fibris.
Illa canent, vocesq; pias atq; ora resorvent.
Illa hominum casus venturaq; commoda cælo,
Et quo quosq; modo fugiatis ubiq; labores
Expedient cursusq; dabunt venerata secundos.
Ite p̄y, vos ite p̄y, mea maxima cura,
Ite, pium verbum & vates meliora docentes
Consulte ò memores, quos sidere IOVA soreno
Sufficiet, solitoq; aram instaurabit honore
Verbum custodire DEI est. Ne temnite verbum.
Lucem restaurare DEI est. Ne temnite lucem.
Vates suppeditare DEI est. Ne temnite vates.
Vates à IOVA missis mea dextera vobis
Defensos dabit, & sueta inter pulpita ducet.

Dixerat. Applaudunt omnes melioraq; cernunt
Auspicia, & qua sit iam Misnidos obvia templis
Religio magno sentiscunt gaudio, & imo
Exclamant de corde: Unam faciemus utring;
Pacem animis, maneat nosiros ea cura nepotes.

Scilicet hoc Regum est animas curare suorum
Corporaq;, & in regno letam defendere pacem.
Quid mihi divitiæ? Quid magni gloria mundi?
Quid splendor? Quia honores? Quid convivia Regum

ulit.

Si mihi non CHRISTO & meritis conceditur vii?
Quæ non quæ tandem mentes avertere Christo
Nequitia est? Et nos fas oælica querere regna
Non hominum est recto detrudere pectore Christum
Sed veteris serpentis opus Lemurumq; nefandum,
Iam iam fata tuis latum decurrere campis
Incipiunt iterum, redeunt Saturnia regna,
Et quæ iam nuper pesti devota futura
MISERIA squalidas, decus immortale receptas.
Tu modo tu Superos ô non absiste precari,
Et Deus & felix successus vota sequentur.
Vota Deum vincunt stringuntq; & nubila rumpunt.
Altera cura scholas dignis Doctores, omnem
Iustitiâq; replere forum, succurrere læsis,
Et pacem refovere sinu, componere lites.
Sicut Amaltheæ cornu ditissima plenis
Fœnora dinumerat calathis & lilia promit.
Tanta est utilitas, decus est tam grande scholarum.
Hinc privata domus capit, hinc Respublica latè
Floret, & egregijs se Ecclesia sustinet vlnis.
IVSTITIA innocuos velut inter sidera ponit
Annumeratq; IOVI, fontes caucissima ad umbras
Ad ferrum, ad maria, ad corvos, deturbat & ignes.
PAX beat alma Lares, populos bene ditat, & aras
Constabilitq; animos & conscia fœdera servat.
Lites disiungunt animos & fœdera rumpunt.
Pacem te colimus, pacem te quærimus omnes.
Lites vos fugimus, lites vos odimus omnes.
Imprimis noster magno VVILHELMVS amore
Saxonica spem gentis & illustrissima fratrum
Corda trium, pueros-iuvenes ingentibus ausis
Egregijsq; animis divinum stemma loquentes

Suspicit,

Suspicit, & plusquam patrijs complectitur vlnis.
Publica praeg, ferens privatis commoda damnis
Ipse suis, magnas volvit sub pectore curas,
Nunc pro filiolis, nunc pro Rectore probato,
Nunc pro sorte Ducum & venturis forsitan Euris.

O quoties dixit: Pueris o parcite fata,
Parcite commissis Ducibus, mea cura, meum cor
Sunt illi, teneros ne fors contagia ledant,
Ne rangan lingue, ne mentes toxica fallant
Gnathonum, aut quicquid teneros male fascinat annos.

O quoties dixit: Sic vos sic ite per astra,
Ite, **CEC**. Sic o **FRATRES** felicibus ite
Virtutum ad templum Pietatisq;, Herculis instar,
Auspicijs, patrumq;, animos equate labore,
Atq;, avus **AVGVSTVS** vos Misnidis excitet **HECTOR**.

Est magnum magnis nasci maioribus ortu:
At propria virtute genus decorare paternum
Id beat, & natos Divum ad consortia sistit.

O quoties dixit: Permultum o Misnia cresce,
Et ditefcede. Vrinam quae nunc es Saxea, seculo
Venturo, sic dante **DEO**, sudore, labore
Consilioq;, meo **DVCIBVS** post aurea prostes.

Hoc nempe est Regum Tutorumq;. Omne patris
Esse loco, curare Lares sedesq; paratas
Et digno pupilli augere peculia censu;
Non cum jactura populi damnoq; minorum
Et loculos replere suos, distendere cistas,
Pupillis sed deinde nuces apponere cassas.
Qui dignas etiam digno pro munere poenas
Iure suo incurrunt. **DEVS** est qui respicit orbos
Assiduis oculis, **DEVS** est qui vindicat orbos
Assiduis poenis, & fontes verberat pullat.

Sunt

Sunt homines qui tutores quâ nomine, non re
Oderunt ceu claustra Erebi dirumq; baratrum.
Qualis tutor erit, talis pupillus. Amorem
Si cernet patrium, rursus spondebit amorem
Tutori pupillus, & addet dona, nec vlla
Aeternum gratam capient obliviam mentem.

Hic neq; caeca Ducum capient obliviam mentes.
Sed vivum VVILHELMVM amplectebantur amore,
Nunc crebris lacrymis extinctum funere lugent,
Supremoq; ferunt cineri sua dona quotannis.

Respice filiolos VVILHELMI stemmate natos
SAXONICO, qua clara brevi nova sidera caelo
Addet, & imperio dignos dabit inclita virtus.
Respice. SEPTENVIR magnus CHRISTIANVS amico
Quam fovet in gremio, quam curâ protegit aqua,
Et quali pietate DVCEs dignatur & AVLAM
ALTENBURGIACAM. Sedet altâ mente repostum
WILHELMI meritum quondam TUTORIS & haerent
Tâm placidi & patrij d. fixi pectore vultus
Illustriq; fides animo consueta recursat.

Sic manus ergo manum lavat, atq; meretur honorê
Dignus honos, charam mentem mens chara, fidemq;
Excipit obfirmata fides, & pectora dudum
Non ignara malorum orbis succurrere discunt.

Nempe FAVOR MERITVM quem conciliavit ad annos
Durat perpetuos, & primum cognitus agrè
Serpit humi, tacitus velut ignis, alitq; medullis
Sopitas flammâs, mox viso cardine rerum
Frumpit, solitoq; beat loca quâq; calore,
Emittitq; sui vivas solaminis auras.

Non novus iste favor, nova non est gratia, dudum
Vivo VVILHELMO cœpit, nunc explicat alas

Quae

*Qua vires iterum atq; iterum quaesivit amando,
Ecce etenim postquam perfunctus munere sacri
ELECTORATVS VVILHELMVS, reg; peractâ
MISNIACIS quèis præsuerat, discedere regnis,
Atq; videre suos miro properabat amore,
Tum FRATRES animis omnes florentibus, omnes
Magnanimi & verè augustissima gloria RVTE
SAXONICÆ, Mysias meditantem linguere terras
Invisunt, O quæ pleno tum mutua Phœbo
Colloquia, & verè terris consortia Divûm,
Qualia pro Græcis Agamemnon, Nestor, Achilles
Solliciti in castris iterant sermone disertis,
Et varios volvunt casus belliq; labores,
Non illos cytharæ non illos buccina voce,
Longavè multiforâ delectat tibia buxo;
Sed tempus sermone trahunt, virtusq; loquendi
Materia est, bellum referunt, Martemq;, suosq;
In Paridem Priamumq; animos, irasq; priores,
Tum CHRISTIANVS ait Dux, ô fidissime gentis
SAXONICÆ, pater imperij, pars magna Senatus
GERMANI & nostræ defensor MISNIDOSORÆ,
Quas tibi quas tandem tanto pro nomine grates
Selvemas grati? dabimus quæ præmia digno?
Qui nos in tartis damnis, quæ suggerit Hydrâ
Lernæâ mundus fœcundior, omnibus horis
Auxilioq; iuvas, & certa pericula cauto
Consilio avertis, pacem defendis, & auri
Secula, quæ nostro novit GERMANIA seculo.
Non unquam vires nostræ, non munera tantum
Exequant meritum. Quid enim pro nomine facti
Et curas possit patriosq; rependere vultus?
Hæc DEVS, hæc orbos quæ spectant Numina, quodq;*

H

vsquam

U^{sq}uam Iustitia est, & mens sibi conscia iusti
Præmia digna ferant. Iterum promittimus omnes
Officia, & mentem quam nunquam obliviam tangent.
In freta dum fluvij current, dum R^UT^A vigebit
S^AX^ON^ID^VM, dum sancta fides, quâ scandimus astra,
Semper honos laudesq; tue gratesq; manebunt.

Sic ait: Et placido respondit corde V^VILHELMVS S^S
O præstans animi iuvenis, spes magna paterni
Imperij. D^EV^S est qui regna gubernat, & æqua
Consilia, ille animos regit, & ceu Numine motus
Assiduo humanos ad publica commoda flectit.
Ergo D^EV^M ad summum grates & præmia grati
Vertamus, captis cursus dedit ille secundos,
Et dabit ille tuis, meritosq; augebit honores,
Sacra suosq; tibi commendat M^IS^NI^A natos.
Sit Pietas cordi, sit cordi vivida virtus.

Has cape fatorum comites, his mœnia firma,
Magna peroptato tibi quæ dat I^OV^A favore.
Nunquam I^OV^A pios, nunquam commercia iusti
Deserit, aut Reges vani ludibria vulgi,
Esse sinit, Reges qui spernit, Numina spernit.

Hæc paucis I^OV^Aq; omnes commendat, & addis:
O D^EV^S, alme D^EV^S, cœlorum maxime Rector.
O patrias audito preces, & Numine firma.
Nunc ò nunc liceat, F^RA^TR^ES, quos ordine fido
Complexu teneo intactam producere vitam,
Illesosq; suis tandem succedere regnis,
Compostos placidâ per regna quiescere pace.

Sic fatur lactymans rapidoq; per obvia curro.
Æquora progrediens charis allabitur oris,
Notaq; recta subit, latè V^IN^AR^IA cœlo
Quæ magna exæquat, murosq; ostendit avitos.

T. 1110.

Tum verò ingenti cives dant iubilæ plausu
Vndiq̃, vota Deo solvunt pro Rege recepto,
Non secus ac olim ventos perpressus & imbres.
Aeneas Troiæ peteret cum regna recentis
Desertosq̃, novo decoraret milite campos

Tum verò Princeps solita vestigia vitæ
Regniq̃, ingrediens ait, ut iam corde lubenti
Ut vos aspicio cives, consortia vestra
Quæ dudum rupere mora, post tempore longo
Imperijs posuere modum curijsq̃, paratis.
Nunc datur in gremijs iterum spes discere vestras,
Et propius laudare bonos, vultusq̃, videre,
Nec vidisse semel satis est, juvat usq̃, morari
Colloquioq̃, frui vestro & cognoscere casus.

Scilicet hoc patrium est nunquam consortia civis
Aersari animis, nunquam pia vota gementum
Aversis videre oculis & ludere lesos.

Nec mora! iam patriam, & spes & solatia, cives
Consilio propiore beat; iam quicquid ad auras
Conatur cæcis incendia volvere tectis,
Amovet, & primis velut averruncat in herbis:
Iam quo quisq̃, suos per campos possit & oras
Securas sperare vias & temnere fures,
Vim vi propellens clypeos opponit, & hostes
Si qui perumpant, adversis territat armis.

Imprimis, dudum ceu castra exosus & arma
TURCARUM, toto pugnatum est corpore regni:
Nunc iterum magnas patria mittuntur ad urbes
Vndiq̃, legati, qui tanta pericula narrent,
Qui doceant quantis infestent cladibus oras
Germanas, quantis Turcarum ex gente Phalanges
Auspicijs intra portas iam prælia versent,

H 2

Iam

Iam Turcas iterum Vngaricis consistere regnis,
Advectos hostes classi, dirasq; Mephites,
Quas halat fallacibus ALCORANVS Avernis,
Templis inferre, & CHRISTO subducere honores,
Et regem fatis SVLTANVM dicere posci,
Parcere non senibus, non parcere posse puellis,
Parcere non pueris matris vel ab ubere raptis.

Ergo o vos cives, sic nostra pericula poscunt,
Cogite o auxilia, & venienti occurrite damno.
Ferte citi ferrum, date tela, avertite flammam,
Hostis adest. Et nos, ni TOVAE cura resistat,
Iamdudum flamma tulerint atq; hauserit ensis.
Hac eadem nos fata manent, bella, horrida bella
Hac eadem & nostros expectant, Turcia nostros
Perpetuo insequitur motu iurata nepotes,
Vngaricos nam si pellat, nihil obfore credit
Quin omnem Europam penitus sua sub iuga mittat.

Principijs obstemus, habent haec commoda lectum
Consilia eventum. sero post pharmaca profunt,
Cum morbi lasos iam tum rupere per artus
Depascuntq; omnes, sero post flumina profunt
Cum iam flamma ardens victrix ad tecta domorum
Evolat & iam tum fastigia summa pererrat.

Sic memorant. Illi monitu virtutis amore
Atq; odio in Turcas, qui vis pro nomine census
Contribuunt gazas, animisq; volentibus ultro
Concurrunt armis omnes ad virumq; parati
Sive offerre auram seu certo occumbere bello
Mortem pro patria, mortem pro laude pacisci.

Sic, cives, sic vestra fides, sic foedera poscunt,
Sic, cives, fortuna fidem mutata novavit,
Ostenditq; animos quantos pro Principe, quantos.

Breg.

Proq̄ gerat patriã & CHRISTO gens subdita Regi.

Ex templo gazis Princeps WILHELMVS & aurum
& Argentumq̄, addit magni fulcimina belli,

Premittitq̄ Pragam socios, qui conscia iungant.

Agmina, & instantes obtruncant are catervas,

Disturbentq̄, greges & pellant finibus hostes

O si præterea plures Germana tulisset

Tantos terra viros, animosq̄, fidemq̄, favoremq̄.

In patriam & cives, in templa, scholasq̄, domosq̄,

Vngaricas nunquam dirus venisset ad vrbes

Tartarus, & versis lugeret Turcia fatis.

O quoties dixit casum indignatus iniquum

Vngaria & sortem socia Germanidos ora,

DI vobis DI pro scelere & crudelibus orsis,

O DI, qui res humanas & fœdera curant,

Persolvant pœnas dignas & præmia reddant,

Debita, qui partim monstrumq̄, fovetis & astus

Innocuos mentiti animos vultumq̄, paternum

Non tamen adiunxistis opes, non damna IOSEPHI

Lugentis, non his armis opponitis arma:

Sed ROMANAM AQUILAM, Proceresq̄, & fida Quiritum

Pectora conficte sub amici nomine Graij

Fallitis, atq̄, Duces in aperta pericula vestro

Mittitis auxilio, precio quin mœnia falsi

Quæ fidei sanctè commissa, recluditis hosti,

Et coram patrum natos iam cernere letum,

Natorumq̄, patres coram iam cernere letum

Cogentes patrios fœdastis funere vultus:

Partim sepositis curis Bacchanalia passim

Vivitis, & velut dudum pax regnet in oris

Securi quæ bella paret, quæ prælia terris

Misceat Vngarici irarum turbidus æstu

H 3:

TACTI,

Turca, suosq; VIRENNAE ad dissita mania ducat;
Vina coronatis iuvat indulgere choreis
Et canere ad lychnum, turpemq; referre Dionem
Ad numerum, insomnes potando ducere noctes.
Non sic ò Proceres, non sic socialia nexa
Corda pari, non sic. Iurato urgemur ab hoste
Vndiq; qui contra CHRISTVM, CHRISTVMq; professos
Arma amens capit, atq; irarum fluctuat aestu
Ingenti, nostros mox huc mox turbidus illuc
Lustrat equo muros, aditumq; per avia querit.
Non secus ac pleno lupus insidiatur ovili,
Et, ni digna manus Pastoris & ira resistat,
Iam miseris disperdat oves, & proterat agmen.
Quin agite ad bellum cives concurrite, cives
Arma citâ torquete manu, deseruite muros,
Et tantum removete nefas, removete veternum:
Nondum deserti sumus, aut semel agmine verso
Funditus occidimus, sed habet fortuna regressum.
Exoriare aliquis Germanis osibus ultor.
Qui flammis, Scythicos ferrove sequare Tyrannos.
Indignum est CHRISTI de nomine poscere Nomen,
Et non auxilijs CHRISTI defendere nomen.
Sic secum Princeps. Quin si quos saepius arma
Viderat induere, & iam pleno littora cursu
Vngaria petere, ut Turca crudelibus ausis
Vnanimi obsistant acie, frangantq; superbos,
Tum Princeps monitis melioribus excitat ultro
Herculeos animos, & magnas aggravat iras.
Ite, ait, egregij iuvenes, qui sanguine nobis
Hanc parvis patriam, & stricto defenditis ense,
Ite, DUCES meriti, fide vos ite Phalanges.
Ite viri, pugnate viri, pugnate, rebelles

Expugnate

Expugnate viros, sube at gravis ira, cadentem
Vlcisci patriam & sceleratam excindere gentem.
Sic vos Germani Scythicum genus omne perosa
Exercete odijs, patriaq; hac mittite vestra
Munera, si Turca non CHRISTI Numen adorant,
Et nolint servare fidem, nec parcere genti,
Poplite qua fixo sequitur vestigia CHRISTI,
Pectoribusq; suis prescripsit nomina CHRISTI.
Non hic ullus amor populis, non foedera sunt.
Arripite arma viri, vocat huc commune periculum,
Huc vxor natiq; vocant Charig; penates.
Pro CHRISTO pugnatis. Habet victoria laudem.
Pro CHRISTO pugnatis. Habet mors illa triumphum.
Pro sancto grege, lege & Rege per arma per ignes
Curritis, & ferro venientes pellitis hostes.
Sic vos ite. Mori pulcrum succurrat in armis,
Vincere pro patria pulcrum succurrat in armis.
O passi graviora; dabit DEVS ipse triumphum,
Atq; hostes prosternet humi frangetq; feroces.
Si DEVS ex alto pro nostris partibus astat
Vindice iure DEO nanquam moriemur inulti.
Ite DVCE S meriti, fide vos ite Phalanges.
Ite DVCE S. Votis & mente sequemur euntes,
Dixerat. Et templis hinc undiq; vota supremo
Quotidie recitanda DEO mittuntur, & aris
Et lacryma & gemitus puro de corde profecti
Indicuntur, amant alternas templa querelas.
Tum lacrymis oculos Ecclesia fusa nitentes
Constitit ante DEVM, atq; has rupit pectore voces:
Parce tuis o parce DEVS. Peccavimus omnes
Ausi omnes immane nefas, delicta tuorum
Prostant, & nullas admittunt crimina fides.

set

Sed peccasse pudet, pater, ò pater optime, lesos
 Respice, contritos animis ò respice CHRISTE.
 Nos, tua progenies, quibus olim partus Olympus,
 Sæpius (infandum) MAHOMETI unius ob iram
 Prodimur, Vngaricis & longùm pellimur oris,
 Inq̃ tuis aris fex Alcoranica regnat,
 Et Mahometicolis vastata est vinea monstris,
 Quæ dudum tibi, CHRISTE, novas effuderat uvas.
 Mox ante ora patrum crudeli morte peremptos
 Cernimus & natos natasq̃, & funera tristi
 Lugemus gemitu: Mox ad loca fata furore
 Abduci nostros æterna ad vincula ductos.
 Parce tuis, ò parce DEVS, iam parce relictis.
 Exitys iam pone modos & supprime Turcas,
 CHRISTE, tuum nomen qui non novere rebelles.
 Auxilijs ut, CHRISTE, tuis in sceptrâ reposti
 Post laudes nomenq̃ tuum per seclâ sone mus
 Omnia, & ætern. referamus carmine pacem,
 Et vix finis erat. Iam Iova per athera vultus
 Prospiciens leto tempestatesq̃, serenans,
 Militibus nostris vires animumq̃, ministrat.
 In medios Romana ruunt regaliter hostes
 Agmina, Turcarum per campos corpora passim
 Sternunt, & summis iam viribus ocys omnes
 Demittunt leto, vetitis quos miserat armis
 Mars contra patrias patriæ Germanidos oras
 A terum & alterius lapsantem in sanguine madant,
 Capta sunt urbes, arces sunt deniq̃, capta,
 Omnia ROMANÆ per tela, per arma, per hostes
 Obvia sunt AQUILÆ, nec habet victoriæ finem.
 Sic summos summus DEVS ipse Monarcha Monar-
 Contra Scirones, contra impia bella latronum (chas
 Vindice

Vindice defendit dextrâ, justosq; tuetur
In perij fasces; & magnis asserit orhis,

Quin etiam placido respicitur litorea vulnere

Ipse DEVS, dudum quæ iubila Rege recepto
Multa dabant, multisq; onerabant pulpita donis.
Et votis aras digno THVRINGICA sensu.
Vndiq; pax a viduis templis sonat optima, verbo
Conscia qua leto sanat præcordia, & agris,
Vt solet, intus adesse DEVM testatur amicium:
Vndiq; pax patrijs campis sonat optima, grato
Et plenas frugum distendit necitare cellas,
Melle favosq; beat dulces, nudataq; musto
Tingit ubiq; novo direptis crura cothurnis.
Cives haud animis dubij nihil abfore credunt.
Quin has perpetuò possint agitare choreas,
Nulla nec obfuscare queant hunc nubila Phœbum:
O spes fallaces ô frangi nescia fata.

WILHELMVS cadit, atq; suos patriamq; relinquit.
Jam nostris cessere locis hæc gaudia, cælum
Nubita disrumpunt, campis nox incubat atra.

O lugete viri, vos ô lugete puella,

O matres lugete, senes lugete, Camæna

Lugete, ô pueri lugete, ô curia, templa,

Vula, Scholæ lugete. DEVS, DEVS ille recessit

WILHELMVS, nostri decus omne & gloria seclî.

Sed quid ago? Lacrymis lacrymas cur concito? & ultra

Provehor, & flendo labentes demoror horas?

Fletum non tollit fletus, nec vulnera vulnus.

Sed medica est adhibenda manus, sunt Pharmaca cer-

Conquirenda locis, quæ dudum Biblia nobis

Templaq; dinumerant, & tollunt pectore curas.

Lætitia pars est animis patientibus vltro

I

Fortu-

ar-
nas
ice

Fortunam perferre suam, cœlumq; tueri;
Menteq; non dubia finem sperare dolorum.
Non lugere sat est. Sapit is qui fata securus
Fata domi lenit votis, & crimina vitæ
Corrigit, & cœlum & CHRISTVM sibi format amicum.

Ergò hic subsisto. Laudes & facta VVILHELMI,
Virtutesq; amplo qua nobis agmine restant,
Si me Iov. A diu superesse & vescier aurâ
Annuerit, salvumve huc iterum me sistet Apollo,
Pro genio, proq; ingenio labentibus annis
Adjiciam, & quantum memini post ordine pandam,
Aonioq; pias deducam vertice Musas.

Interea & semper tu flore Ecclesia, flore,
Flore RvTADvCVM, & latè tua brachia pande
SAXONICA, in regnis, qua vero dedita verbo.
Flore IENA, tuo ô iam flore ACADEMIA CHRISTOP
Flore IENA, tuis ô flore, ACADEMIA Musis-
Flore IVSTITIA, ô flore RESPVBLICA, flore
Vosq; PATRES omnes florete, vigete, valete.
Et vos ô IVVENES florete, vigete, valete.

D I X I.

nicum,

1,

ISTOI

ore

ILY

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

ny

14/605 67

n.c.

ULB Halle 3
004 973 445

Sb.

1017

THRENOLOGIA
De tristissimo, beatissimo tam
& abitu

ILLVSTRISSIMI ET
simi PRINCIPIS ac D

Dn. FRIDE

WILHELMI

SAXONIÆ, LAND

Thuringiæ, Marchionis Misniæ, Pr
dam laudatissimæ memoriæ, An

VII. Iulij in cœleste
evocati

IENÆ

Publicè

In auditorio maior

ANNO M. DC. VI.

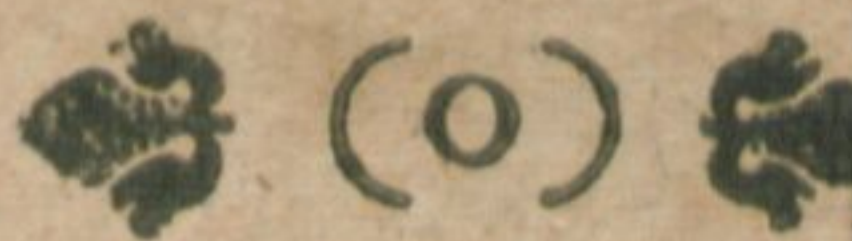
*ipso discessus die
recitata*

â

M. THOMASAG

P.L. Cæsar. & ibid. Græ

Professore publico

ALTENBURGI IN OFFICI

